NA VIČU

Na Florijanovo nedeljo – nov gasilski prapor

Florijanova nedelja, 15. maja je bila v farni cerkvi na Viču nadvse praznična. Gasilsko društvo Vič je ta dan razvilo in blagoslovilo novi gasilski prapor.

Pred gasilskim domom so se domačim gasilcem pridružili še gasilci iz društev: Brdo, Kozarje, Trnovo, Dobrova, Podsmreka, Vnanje in Notranje Gorice.

V sprevodu s šestimi prapori je preko 80 uniformiranih gasilcev odšlo v rafno cerkev na Viču, kjer je maševal in pridigal župnik p. Zdravko Jakop. Poudaril je pomembnost gasilstva v viški župniji, njihov pristni tovariški stanovski odnos in vključevanje mladih v gasilske vrste.

Pri maši je navdušeno prepeval domači župnijski pevski zbor, nato je bila svečana izročitev in blagoslovitev novega prapora. Predsednik društva Franc Sever je v svojem pogovoru poudaril ta pomembni trenutek za viške gasilce in krajane, ki so od davnega leta 1872, ko je bilo društvo ustanovljeno vseskozi pomagali in kadrovsko izpopolnjevali gasilske vrste.

Boter novega prapora g. Milan Robežnik se je zahvalil upravnemu odboru GD – Vič za izkazano čast in izročil prapor predsedniku društva z željo, da bi bili gasilci tudi v bodoče uspešni pri posredovanju ob požarih in drugih nesrečah.

Pri razvitju prapora, ga je predsednik izročil poveljniku Željku Domjaniču in praporščaku Andreju Severju, se zahvalil botru za botrstvo in v imenu gasilcev obnovil svečano zaobljubo.

Sv. Florijan, rimski častnik, ki se je rodil blizu Dunaja, je bil po hudem mučenju vržen v reko Enns pod cesarjem Dioklecianom 4. maja 304. leta.

Ta mučenec, ki se kot zaveden kristjan ni hotel darovati poganskim bogovom, je zaščitnik gasilcev, kovačev, mlinarjev in oglarjev in eden najpogosteje upodobljenih svetnikov na Slovenskem.

Po blagoslovitvi, ki jo je opravil g. Župnik, so gasilci na čelu z novim praporom zapustili cerkev in v sprevodu skupaj s krajani odšli v gasilski dom, ki je bil za to priložnost še posebno okrašen.

ANDREJ PROSEN

Krvodajalska proslava na Črnem vrhu

V nedeljo, 22. maja je krajevni odbor RKS Črni vrh organiziral krvodajalsko proslavo. Prostovoljni krvodajalci, predstavnika občinske organizacije RK in predavatelj zdravstvenega predavanja, so se sestali v prijetnem okolju na Črnem vrhu pri gostitelju Setnikarja. Ob pekoči hrani, pristni slovenski kapljici in slaščicah pripravljenih v kuhinji naše prizadevne sodelavke Barbke Železnik je tekel spontan pogovor med udeleženci srečanja. Tokratno praznovanje je bilo prav posebno, saj ni vsebovalo le vsakokratnega podeljevanja priznanj Rdečega križa prostovoljnim krvodajalcem, pač pa tudi osebno zahvalo Barbare Železnik vsem krvodajalcem. Ob koncu leta je namreč dobila transfuzijo krvi, ki ji je bistveno pripomogla k izboljšanju načetega zdravja. Zahvalo je okronala z dvema tortama, sredi katerih je bil rdeči križ s simboličnimi kapljicami krvi.

Krvodajalstvo je prostovoljno in neplačano. Že 41 let krvodajalce organizira RK. Rdeči križ je mednarodna, humanitarna organizacija, ki ni ne strankarsko, ne politično, ne versko, ne rasno opredeljena. Glede na to, mora biti tudi krvodajalstvo determinirano z istimi načeli. Edina nagrada za svoje človekoljubno poslanstvo je krvodajalcu njegova proslava in prejem priznanj, ki mu ga podeljuje organizacija RK. Zato je prav, da sledimo želji krvodajalca, kje bo imel to prireditev in kako jo bo organiziral. Denarni prispevki za organiziranje take proslave so prav tako prostovoljni. Vendar je več kot razumljivo, da pomislekov o prispevku v te namene ne bo imel nihče, ki ceni človeško življenje.

Proslava je bila organizirana tako, da je bil en del druženo, en del pa namenjen zdravstvenemu področju, predavatelj je posredoval osnovno znanje ob raznolikih poskodbah s kmečkimi stroji, kačjem piku, okužbi s klopmi, varovanje pred okužbo s steklino, varovanje pred zastrupitvami s škropivi in ravnanje v primeru, da do tega pride. Po kratkem posredovanju iztočnic na vsako temo je bilo vprašanj zelo veliko. Zadovoljni z odgovori in bogatejši za znanje, ki jim je bilo posredovano, so krvodajalci – jubilanti nato dobili še priznanja, ki sta jih podelila podpredsednik krvodajalske komisije in sekretariata občinske organizacije Rdečega križa. Jubilantov je bilo kar 31. Priznanja so dobili: za 5 × darovano kri: Tine Anžič, Bernard Bradeško, Štefan Jankovec, Janez Kožuh, Minka Maček, Nežka Merlak, Ignacij ml. Plestenjak, Rajko Plestenjak, Roman Plestenjak, Andrej Trobec, Vinko Železnik; za 10× darovano kri: Anton Kožuh, Franci Železnik; za 15× darovano kri: Janko Jankovec, Marjan Maček, Marjan Potrebujež; za 20× darovano kri: Janez Bradeško, Janko Jankovec, Ignac st. Plestenjak; za 25× darovano kri: Jakob Križnik, Franci Kožuh, Ludvik Rus; za 5×, 10× darovano kri: Miro Raztresen; za 10×, 15× darovano kri: Jože Kožuh; za 20×, 25× darovano kri: Ignac Osredkar; za 25×, 30× darovano kri: Bernard Dolec; za 35×, 40× darovano kri: Jože Maček; za 30×, 35× darovano kri: Franc Maček in za 45× darovano kri: Ivan Kopač. Po zaključenem podeljevanju priznanj, se je praznovanje nadaljevalo ob harmoniki, plesu in prijateljskih pogovorih. Pozno popoldne smo se vsi udeleženci zadovoljni razšli.

Vsem jubilantom bi ob tej priliki še enkrat čestitala za njihovo človekoljubno pripravljenost darovati za sočloveka življenjsko tekočino, vsem ostalim prostovoljnim krvodajalcem pa zahvalo, na tak način, smo v letošnjem letu počastili že 41 – letnico prostovoljnega krvodajalstva, ki ga organizira Rdeči križ.

SEKRETARKA OO RK
TATJANA KURENT – STEPANČIČ

Oglašujte v Naši komuni!
Telefon: 221-191

Pestro življenje širših družin

Gasilci smo se »razdelili« in svojega patrona počastili na Viču in na Logu ter si med seboj nadzravili in »postregli« po zaslugi prizadevnih domačink in domačinov.

Z Društvom narodnih noš iz Preserja in plesno skupino Rožmarin smo preživeli skupaj lepo nedeljsko popoldne in popestrili slovesnost v Lipici na Krasu.

S plesno skupino Rožmarin pa doživeli tudi delovni vikend na morju, obiskali prireditev rdečega križa na Debelem rtiču, spoznavali kraške noše in običaje... V Ljubljani pa so plesali pred Figovcem – na otvoritvi prireditev ob 850-letnici omembe Ljubljane ter po stari Ljubljani in še kje...

Doma pa so skavti pripravili pogovor s strokovnjakom o aktualni temi »Ljubezen, spolnost, zakon«.

Zgrajen pa je tudi nov pločnik in položen nov asfalt na preostanku ulice Vnanje Gorice...

DRAGO STANOVNIK

Ali poznate Mali Ločnik?

Vasica Mali Ločnik leži v strmem pobočju ob magistralni cesti Ljubljana-Kočevje, oddaljena od Ljubljane cca 23 km. Vasica šteje 15 gospodinjstev in nekaj vikendov.

Vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri realizaciji vaške ceste se iskreno zahvaljujemo še posebno MSKGPZ, občini Ljubljana Vič Rudnik, krajevni skupnosti Turjak in vsem vaščanom, ki so kakorkoli prispevali.

Znamenitosti Malega Ločnika

Mali Ločnik je znan po kulturnem spomeniku cerkve Svetega Ahaca, ki leži na nadmorski višini 748 m. Z vrha Ahaca je prečudovit razgled po ljubljanski kotlini in daleč naokrog. Tu so bili naseljeni Iliri, nato Rimljani, kar se izkazuje na zidovih cerkva. Prvotno je bila cerkev posvečena Mariji, kdaj je bila zgrajena ni znano. Predvideva se, da je bila zgrajena najprej kapelica z zvonikom v gotskem slogu. Pozidan gotski portal z zvonom ima letnico 1485.

Leta 1593 je Andrej Turjaški v bitki pri Sisku premagal Turke. Ker je porazil turško vojsko na dan 22. 6. 1593 (to je dan Svetega Ahaca) je bila cerkev zopet delno prizidana in posvečena v Svetega Ahaca.

Andrej Turjaški je bil samski, pridobil je čin generala v Zagrebu, nakar je bil zastrupljen in umrl v starosti 37 let.

Predsednik vaškega odbora:
IVAN KARLOVČEC

HORJUL

Novi telefonski in kabelski TV priključki

Na območju KS Horjul je letos stekla težko pričakovana razširitev telefonskega in kabelskega TV omrežja, ki naj bi kraj približala evropskim standardom. Telefona so se še zlasti razveselili obrtniki in podjetniki, ki jim je to pravzaprav poglavitno komunikacijsko sredstvo, pa tudi krajani iz bolj oddaljenih zaselkov, ki so bili doslej praktično odrezani od sveta. Na vseh telefonskih centralah (ena bo v Horjulu, druga pa v Šentjoštu) bo priključenih kakih 900 telefonskih priključkov, od tega kakih 700 novih. S tem bo dobilo telefon skoraj vsako gospodinjstvo v KS. Skupno vrednost investicije cenijo na okrog 250 miljonov tolarjev.

»Vsa dela pri napeljavi telefonskih vodov opravlja podjetje Tegrad iz Ljubljane. Moram reči, da zelo uspešno, saj njegovi delavci delajo tudi ob sobotah in nedeljah,« je pohvalil delo delavcev Tegrada predsednik KS Horjul **Danilo Fortuna.**

Hkrati s telefonom, bodo naselja Horjul, Vrzdenec, Zaklanec, Podolnica, Lesno brdo in Ljubogojna dobila tudi kabelsko televizijo, seveda kdor jo je naročil. Kabli bodo v celoti položeni v zemljo, skupaj s telefonskimi. Pred tem je KS (pravzaprav njen gradbeni odbor) izpeljala uspešno akcijo za pridobivanje naro?nikov; odziv je presegel pričakovanja, pravijo na KS Horjul, saj se je v nekaterih vaseh prijavilo tudi prek 90 odstotkov gospodinjstev (naročniki bodo morali za priključek odšteti 850 mark, in to v 7 mesečnih obrokih). Dela pri napeljavi kabelskega TV sistema izvaja podjetje Altrade iz Ljubljane v sodelovanju s Tegradom. Nov kabelski sistem bo omogočal naročnikom, da bodo lahko poleg satelitskih programov, sprejemali tudi posebni lokalni TV program, ki bo emitiral zanimivosti in najpomembnejše dogajanje v kraju, pa tudi oglase obrtnikov in podjetnikov.

B. VRHOVEC

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

ŠKOFLJICA

Kmalu lastno pokopališče

Na Škofljici nadaljujejo s pripravami na gradnjo novega krajevnega pokopališča, ki bo omogočilo krajanom, da bodo lahko pokopavali svojce v domačem kraju. Doslej so jih namreč vozili pokopavat v Šmarje-Sap, ki pa leži v grosupeljski občini. V anketi, ki so jo opravili lansko jesen, se je večina krajanov opredelila za izgradnjo novega pokopališča, kar dokazuje, da je to želja večine tamkaj živečih ljudi.

»Že prejšnji svet KS je rezerviral zemljišče za pokopališče. To zemljišče je zdaj vključeno v Prostorsko ureditvene plane, torej je predvideno za to gradnjo,« nam je pojasnil predsednik sveta KS Škofljica **Jože Jurovič.** »V kratkem bomo kupili nadomestno zemljišče za zamenjavo, pri čemer smo se že dogovorili z obema lastnikoma parcel, ki nam bosta odstopila zemljišče za odkup. Da bi dela kar najbolj pospešili, bomo skušali zbrati nekaj sredstev tudi s prispevki krajanov. Težave so tudi okrog dostopne poti do pokopališča. Svet KS računa na razumevanje lastnikov, ki imajo tamkaj zemljišče in upamo, da ga bodo odstopili. V nasprotnem primeru bomo morali iti v reprojektiranje, kar pa bo spet terjalo čas in denar.«

KS Škofljica ima že izdelane projekte za ureditev ceste Gumnišče-Gornje blato in cesto Reber-Pleše, potrebno dovoljenje za priglasitev del pa so pridobili tudi za cesto Reber-Dole. Zdaj čakajo na sredstva iz komunalnega deficita, s katerimi naj bi (tudi) financirali asfaltiranje teh cest.

»Poudariti velja, da so gradbeni odbori med krajani (za vse tri projekte) zbrali po 1000 DEM na gospodinjstvo. Seveda pa bodo morali krajani, ki bodo uporabljali te ceste razen tega prispevati tudi še s fizičnim delom,« meni Jože Jurkovič.

Kot nam je povedal predsednik sveta KS Škofljica, imajo v planu tudi izgradnjo javne razsvetljave na sami Škofljici (»vsaj do otroškega vrtca«), toda težave so z dodatnimi sredstvi. Ob železniški progi so že postavljene svetilke, zdaj bi potrebovali samo še prižigališče. Predstavniki KS pa so bili tudi na Republiški upravi za ceste in Mestnem sekretariatu za komunalno gospodarstvo, promet in zveze, da bi končno izdelali projekte tudi za ureditev problematične Dolenjske ceste. Sami so dali pobudo za ureditev vozišča, kolesarskih stez, pločnikov in javne razsvetljave.

V sodelovanju z občino pa rešujejo tudi problem vodovoda v Novem Lanišču, ki se vleče že desetletja. Problem je pravzaprav neurejeno lastništvo sedanjih poti v tem kraju.

»Zdaj bo občina skušala problem rešiti po pravni poti, potem pa se bomo s krajani dogovorili, kaj in kako naprej. Šele nato bomo naročili projekte tako za vodovod, kot za kanalizacijo.«

V lanskem letu so na sami Škofljici uspeli urediti parkirišče pred domom krajanov (na stroške KS) in povsem prenoviti dvorano v domu krajanov. Le-to so obložili z lesom, obnovljen pa je tudi oder. Večino dela so opravili člani nedavno ustanovljenega turističnega društva in člani kulturnega društva, potreben denar pa je prispevala KS. Pod okriljem turističnega društva in pod okriljem KS pa postavljajo tudi nova oglasna mesta, kajpak v obliki že vsepovsod uveljavljenih turističnih kozolčkov. Navsezadnje tudi Škofljici ne manjka turističnih potencialov.

BRANKO VRHOVEC

Škofljica: dela še dolgo ne bo zmanjkalo

Morda nas še ne poznate:

JENNY d.o.o.

IG 203 c
(odcep za Kurešček)
tel. 662-662

SPOŠTOVANI KUPCI!

V mesecu juniju smo pripravili prijetno presenečenje, vabimo vas, da nas obiščete!

10% BLAGOVNI POPUST
OD 10. DO 20. JUNIJA 94

pri gotovinskem nakupu nad 5000 SIT
istega boste izkoristili pri naslednjem nakupu.
Kupce, ki nas bodo obiskali in prinesli s seboj KUPON PRESENEČENJA, se odločili za nakup, pa čaka še dodatno presenečenje!

KUPON PRESENEČENJA

»JENNY« IG

MOŽNOST NAKUPA:
na 4 ČEKE TER KARTICO EUROCARD

Kljub kanalizacijskim delom je dostop možen

Ob 120. rojstnem dnevu Antona Koširja

V maju, smo se skupaj z gospodom ravnateljem in gospo Marijo Oblak odpeljali v Črni Potok. Obiskali smo moža, ki je bil v četrtek, 12. maja, star 102 leti. Jaz, ki sem ga prvič videla, nisem mogla verjeti svojim očem, saj se mi je gospod zdel kot kateri od šestdesetletnikov. Ko pa sem slišala njegovo pripovedovanje o življenju in šoli, sem morala začeti verjeti. Ko smo potem malo razmišljali, smo se zavedali, da živi morda v Črnem Potoku celo najstarejši mož v Sloveniji. Vsi smo mu iz srca voščili za rojstni dan.

Kot sem že prej omenila, je na naša vprašanja odgovarjal tako, kot da bi se mu vse to zgodilo včeraj. Ob kakšnem stavku smo se vsi ustavili in napeli ušesa, kajti pripovedoval nam je prav neverjetne zgodbe, ob pripovedovanju pa smo se vsi veselo smejali. V šolo je hodil v Lašče, tja kjer je sedaj Riglerjeva hiša. Obiskoval je šolo, ko je bilo še avstrijsko cesarstvo. Zmeraj, kadar so prišli v razred, so morali narediti križ in moliti, ali je bilo to med poukom ali pred poukom. Vsak torek in petek so imeli verouk. Šolo so obiskovali tudi v soboto, prosti pa so bili v četrtek. Ko je bil praznik, ni bilo pouka, ker je moral vsak oditi k maši. V mladosti je prebiral veliko knjig. Najraje je prebiral Finžgarjeve knjige in vse Mohorjeve knjige. Spominja se nekaterih naslovov: Ovčar Marko, Veriga, Cvetkova Cilka,...

Ko je hodil v prvi razred, so imeli še table in gobe, kasneje pa so že dobili zvezke, svinčnike, pero in tinto. Ko je bila vojna, so partizani to šolo požgali, ker so se v njej zadrževali Nemci. Ko je že dovolj zrasel, je moral oditi v vojsko. Šel je na rusko fronto, kjer se je boril sedem tednov. To je bilo sedem težkih tednov in dni. Bili so lačni in morali so stražiti v najslabšem vremenu. Ko je bil mlad, ni nikoli kadil. Kadil pa ni tudi v starosti, kar je verjetno razlog za dosežek takih let. Na fronti je spoznal moža, kateremu je prodal tobak, za to pa je dobil sir. 15. septembra je v Rusiji močno padal dež. Komandant jih je postavil pod hrib, le eden je moral stražiti. Na vrsto je prišel ravno on. Imeli so zelo velike puške, vendar jim ni bilo treba streljati. Navadno so boji trajali samo petnajst minut, nato pa se je vse umirilo. Ko so se s fronte vračali domov, so se z vlakom vozili devet dni. Železniškega mostu v Borovnici se zelo dobro spominja, saj je na njem tudi stražil. Most je bil zgrajen med leti 1848 in 1857. Kasneje so ga porušili partizani, da bi s tem preprečili dovoz orožja in drugih sil v Slovenijo. V mladosti so veliko brali tudi časopise. Nekateri so bili bolj politični, drugi bolj verski. Spominja se zabavljivega odlomka iz časopisa Domoljub. Odlomek se glasi: »Prišli bodo zlati časi, žena bo molila, mož kuhal bo in pral, žena bo v gostilni pila, mož pa deco bo vzgajal.«

Seveda se najbolj spominja Velikih Lašč in tudi Šćite. V Šćiti so včasih priredili gasilske veselice. V Šćiti se danes ni veliko spremenilo, nekoč je bilo le veliko več hrastov. V Laščah je bilo včasih dvanajst gostiln. Teh ni veliko obiskoval, če že, se je najraje oglasil pri Matetu, v današnji gostilni pri Roku. Dobro se spominja sadnega drevja pod današnjim igriščem osnovne šole Primoža Trubarja. Takrat je bilo tukaj vse polno sadnega drevja. Ta sadovnjak je vzgojil Andrej Skulj, za katerega imamo na šoli tudi spominsko ploščo. Ta jabolka so hodili rabutat. Tukaj, kjer sta zdaj šola in igrišče, je bila včasih žaga in kmetija. Na sejme in veselice je bolj pogosto hodil. Hodil je v kmetijsko zadrugo, kjer je bila včasih dvorana.

Najbolj imenitna, bogata hiša je bila pri Grebencu, pri Navrtniku, kjer je zdaj Levstikov dom. Kmalu je to hišo odkupila Kmetijska zadruga. Ko je bila odkupljena, so jo klicali Vatikan. Na Karlovici je bila najbolj pomembna Kozlarjeva pristava, ki je bila last velikega posestnika Kozlarja, ki so ga zelo cenili, ker je podaril zemljo za gradnjo karlovške šole. Največje število otrok na Karlovici v šoli je bilo devetdeset. Anton Košir še zmeraj plete košare, saj je znan predvsem po izdelavi le teh.

Anton Košir se zagotovo več spominja kot marsikateri drugi človek. Kot ste se lahko prepričali, je doživel veliko hudega in lepega. Živel je preprosto življenje, kar mu je najbrž dalo toliko let. Ko sliši od drugih, kakšno je življenje sedaj, kar ne more verjeti. S težkim srcem smo se poslovili od njega, kajti takega človeka bi lahko poslušali več ur.

Sabina Kaplan,
6. a razred

Devetdeset let življenja

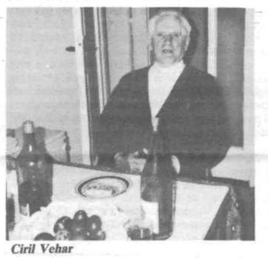

Ciril Vehar

Ciril Vehar iz krajevne skupnosti Krim je februarja praznoval devetdesetletnico svojega življenja, in si prisvaja sloves najstarejšega člana Društva upokojencev Krim Rudnik.

V imenu tega društva sta slavljencu na dan njegove obletnice čestitala na njegovem domu Anica Hrastnik, članica upravnega odbora in predsednik društva Maks Močnik ter mu ob tej priliki izročila šopek rož s skromnim darilom.

Kako opisati življenje o človeku, ki je dopolnil devetdeset let?

Sodeč po neizrazitih gibih na mirnem obrazu in njegovi vitalnosti, bi mu človek prisodil kar nekaj let manj.

V sproščenem pogovoru ob kavici in kozarčku vina smo na naše radovednost dobili tudi odgovore o njegovi dolgi življenjski poti.

Rodil se je 7. februarja leta 1904 Podlipo pri Vrhniki in tam pridobil tudi osnovno šolsko učenost.

Kar prehitro so minila brezskrbna šolska leta in že je bilo treba prijeti za trda kmečka dela.

Želel si je boljšega zaslužka in videti več novega sveta. Ker mu takrat domovina ni mogla nuditi kaj več, se odloči in že leta 1929 odpotuje v Francijo, kjer se zaposli kot rudar in polnih 18 let odpravlja težko rudarsko delo. Rad se spominja tistih časov ko pravi – bilo je težko a se je izplačalo.

Že naslednje leto si ustanovi družino in se z njo vrne obnavljati porušeno domovino 1947 leta. Ponovno se zaposli v Kočevskem rudniku, nato v Kočevskem Gradisu, ko ga pot pripelje v Ljubljano in kot vratar pri Metalki predčasno vsled zdravstvenih razlogov upokoji leta 1966.

Naš jubilant rad prihaja med svoje vrstnike, sicer kar nekaj let mlajše upokojence. Ob prijetni mirni glasbi tudi zapleše.

Recepta kako obdržati tako vitalnost pri devetdesetih letih nam ni zaupal.

Povedal pa je, da je živel skromno in polovico svojega življenja trdo delal.

Še danes pa opravi vsaki dan 8 km dolgi sprehod brez spremstva. Jubilantu še enkrat čestitamo k njegovi častitljivi starosti z željo, da bi bilo naših obiskov ob njegovem rojstnem dnevu, kar največ!

V imenu DU
Krim Rudnik
Maks Močnik

Člani ZŠAM in narodne noše v Innsbrucku

V soboto, 21. maja je bil v Innsbrucku na Tirolskem 21. kongres poklicnih voznikov in avtomehanikov Evrope.

Slovenci smo se svečanosti udeležili s preko štiristotimi uniformiranimi člani ZŠAM in številnimi narodnimi nošami, ki so stopale za slovensko trobojnico, ki je ponosno plapolala v lepemm sončnem jutru po glavnih ulicah Innsbrucka. Veliko je k našemu uspehu pripomogel predsednik ZŠAM Dolomiti Stane Žerovnik, ki je uvrstil na parado 34 uniformiranih članov ZŠAM, 7 gorenjskih narodnih noš in kar 4 prapore društev (na fotografiji).

FRANC BRUS

ZAKAJ TAKO?

Cesta – grobišče živali!

Ceste v teh poznospomladanskih dneh razkrivajo prav grozljivo podobo: na vsakem kilometru vsaj dva ali trije povoženi ježi, grozljivo razmesarjene mačke, mrtve ptice, kuščarji, da ne omenjamo povoženih žab in močeradov. Večina voznikov se niti ne ozre ne po zmrcvarjenih ali že povsem sploščenih živalskih trupelcih na cesti, tako kot jim je mar tudi živih živali, ki prečkajo cesto. Vidijo zgolj asfalt pred sabo, vse drugo je živo smetišče, ki nima kaj iskati na cesti, zato tudi ne zasluži drugega, kot da konča pod kolesi ali na vetrobranskem steklu.

Žal živali, ki najpogosteje mrtve obležijo na asfaltu, nimajo pameti, da bi presojale, ali je varno prečkati cesto ali ne. Zanje je cesta le del njihovega stoletnega življenjskega okolja, ki jim ga je na silo odvzel človek in ne obratno. Celi rodovi ježev, denimo, se zvesto držijo določenega kraja, in niso prav nič krivi, če se je tam znašla cesta. Naletel sem že na grozljiv primer, ko je cela ježja družinica obležala na cesti, mati–ježevka spredaj, mladiči za njo... Pisatelju Branku Hofmanu so solze privrele v oči, ko je videl, kako niti en zarod mladih sinic, ki so se izvalile v njegovem poštnem nabiralniku (v Lipalici pri Horjulu) ni preživel; vsako pomlad so starši mladih sinic končali pod avtomobili. Vozniki resda ne morejo paziti na vsako živalco, ki prečka cesto, toda ob pametni, ne prehitri vožnji, bi lahko prihranili marsikako živalsko življenje.

BRANKO VRHOVEC

ZAKAJ TAKO

Vandalizem na Kisovniku

V petek 27. 5. 94 popoldne med 16. in 18.30 je bil na Kisovniku nezaželen obiskovalec. V času, ko sta bili lastnici zdoma, je očitno zaman skušal priti v hišo najprej pri zaklenjenih glavnih, potem stranskih vratih, nato je skušal nasilno odpreti okno v kabinet in se povzpeti do odprtega okna v nadstropju. Obiskovalec je bil nervozen in je, ko je ugotovil, da so stranska vrata zaklenjena, od tam brnil lonček s cvetjem, ko si je pri odpiranju okna v kabinet skušal pomagati je odlomil podporno palico ovijalke in skušal s to palico obrniti okensko olivo. Mimogrede je pri vhodnih vratih razbil dva keramična vrča s cvetjem. Verjetno je nasilneža nekdo zmotil, pa se je ta potem umaknil v hlev in tam potem mimogrede izruval cvetje in razbil še dve keramični posodi.

Policija, ki si je ogledala mesto kaznivega dejanja ugotavlja: na delu je bil amater z velikim kriminalnim potencialom toda nejasnimi cilji. Poskus vloma s ciljem kraje ali le vandalizem in vznemirjanje nove lastnice?

Petek 27. 5., je bil deževen dan. Pristop preko travnikov malo verjeten. Po poti je prišla in odšla do Kisovnika v tem času le mlada kolesarka, deklica približno 12 let. Je bila ta očividec dejanja? Kdo deklico pozna?

Za informacije, ki privedejo do ugotovitve storilca razpisujem nagrado DM 200,– –

META VRHUNC,
Kisovnik

Prošnja za finančno pomoč za prenovo kraja

Krajevna skupnost Vnanje Gorice, krajani Nove poti več let prenavljamo kraj. Želimo si lepo urejene zelenice in asfaltirano cesto.

Po Novi poti, ki je tudi edina obvoznica in povezava z Ljubljano v primeru zaprtja železniške proge, nam še do danes ni uspelo položiti asfalt.

Krajani Nove poti želimo s pomočjo raznih institucij, občine, obrtnikov in svojimi prispevki asfaltirati cesto in s tem prispevati k prenovi kraja in zdravemu okolju. (Vsakodnevni sprehod otrok iz VVZ po Novi poti, v poletnih mesecih dviganje prahu, onesnaževanje zraka in zelenjave, ter nasadov sadja in vrtnin ob cesti...).

Glede na vse to vas prosimo, da nam po svojih močeh pomagate in nakažete svoj prispevek za prenovo kraja na žiro račun krajevne skupnosti Ž. R. 50101-645-62249.

Za vaš prispevek se vam že v naprej zahvaljujemo in vam sporočamo, da se vam bomo zahvalili tudi v javnem glasilu.

Lep pozdrav!
Krajani krajevne skupnosti

Vnanje Gorice – Nova pot
Predsednik Sveta KS: Branko Steblovnik

RAKITNA

Mrliška vežica – umetnina

Lani so na rakitniškem pokopališču dogradili mrliško vežico, ki je po svoji arhitektonski zasnovi in slikarski poslikavi pravcata umetnina. Posebej zanimive so poslikave, ki jih je na oknih pod ostrešjem vežice napravila slikarka Katarina Toman: na trikotno oblikovanem steklu, v smeri proti samemu središču vasi, je podoba Dobrega pastirja z ovcami in keruboma; s strani zreta v vežico žaljujoča angela, na drugi strani, proč od vasi, pa je podoba Kalvarije z Marijo in Janezom Evangelistom.

Vežico so gradili kar tri leta, vrednost opravljenih del pa cenijo na okrog 6 miljonov tolarjev. Polovico tega denarja je prispevala občina.

B. VRHOVEC

BIOBRAZDA

BIOBRAZDA PROIZVODNJA – TRGOVINA

Dragomer, Pod Lovrencem 1,
61351 Brezovica, tel: 654-580

Odprto vsak dan od 8.–19.
sobota od 8.–13.

PROIZVODNJA:
– PRST odlična mešanica za sajenje in presajanje rož
– 100% NARAVNO GNOJILO
– ZEMLJA za grobove, legla kalifornijskih deževnikov

NAŠI PROIZVODI SO PO PROIZVODNIH CENAH

TRGOVINA – SEMENARNA

Poleg standardnega programa:
– semena, orodja, vodni program, balkonske, vrtne in sobne rože, posode za rože vseh vrst, vse za grobove, sadno drevje itd...

– MAKROBIOTIČNA ŽITA:
azuki, čičerika, koruza, soja, pšenica, rž proso, domači kis...

VAM TUDI LETOS PO ZELO KONKURENČNIH CENAH NUDIMO:
– vrtne garniture razne oblike že za 5.520 SIT
– vrtni stoli že za 780 SIT
– senčniki, podstavki, roštilji, oglje...

»NOVOST« CELOTNA IZBIRA ŠOLSKEGA PROGRAMA
možnost plačila na več obrokov